

COVID-19 தொற்றுநோயைச் சுற்றியுள்ள விவரிப்புகள் சுகாதார மற்றும் அரசியல், பொருளாதார மற்றும் சமூக முன்னோக்குகள் உட்பட பரந்த மற்றும் மாறுபட்டவை. இந்த விவரிப்புகள் திரவமாக இருந்தன, நிலைமை உருவாகியுள்ளதால் வேகமாக மாறுகிறது. எடுத்துக்காட்டாக, கம்யூனிச சீன அரசாங்கம் கடுமையான பூட்டுதல்களைச் செயல்படுத்தியபோது, முதலில் வுஹானிலும் (11 மில்லியன் மக்கள் வசிக்கும் நகரம்) பின்னர் பரந்த பகுதிகளிலும், இந்த நடவடிக்கை சீனாவிற்கு வெளியே பலரால் சந்தேகத்திற்குரியதாக இருந்தது. எவ்வாறாயினும், வெடிப்பு மற்ற நாடுகளில் பரவியுள்ள நிலையில், இதேபோன்ற பூட்டுதல்கள் இப்போது சீனாவிற்கு வெளியே, பெரும்பாலான தாராளவாத மற்றும் குடியரசு நாடுகளில் செயல்படுத்தப்பட்டுள்ளன.

நாம் அனைவரும் தொற்றுநோயையும், அதன் பல்வேறு பூட்டுதல்களையும் தனிமைப்படுத்தல்களையும் உலகின் பல்வேறு பகுதிகளில் வித்தியாசமாக அனுபவிப்போம். ஒரு மேக்ரோ மட்டத்தில், எங்கள் அனுபவங்கள் நமது அரசாங்கத்துடனான எங்கள் உறவு, சுகாதாரத்துக்கான அணுகல் மற்றும் உணவு மற்றும் நீர் போன்ற அடிப்படை அன்றாட தேவைகளுக்கான அணுகலைப் பொறுத்தது.

ஒரு மைக்ரோ மட்டத்தில், எங்கள் அனுபவங்கள் எங்கள் குடும்பங்கள் மற்றும் நண்பர்களுடனான எங்கள் உறவையும், நமது வாழ்க்கை நிலைமையையும் பொறுத்தது. சில வீடுகளில், உறவுகள் பூட்டுதல்களால் சாதகமாக பாதிக்கப்படலாம், மற்றவற்றில் அவை எதிர்மறையாக பாதிக்கப்படலாம். தெரியாத பயம், நிலைமையின் நிச்சயமற்ற தன்மை நம் அன்றாட வாழ்க்கையை பாதிக்கும்.

பொருளாதார மற்றும் சமூகவியல் தாக்கங்களைக் கருத்தில் கொண்டு, பூட்டுதல் அல்லது தனிமைப்படுத்தல் ஒரு தொற்றுநோய்க்கு நீண்டகால தீர்வாக இருக்க முடியாது. கனடாவில் 2003 SARS வெடித்த காலத்தில் சராசரியாக 10 நாட்களுக்கு தனிமைப்படுத்தப்பட்ட 129 பேரின் ஆய்வில், 28.9% பின்னர் பிந்தைய மன அழுத்தக் கோளாறின் அறிகுறிகளை அனுபவித்ததாகக் காட்டியது, அதே நேரத்தில் 31.2% மன அழுத்தத்தின் அறிகுறிகளை அனுபவித்தது [1]. கூடுதலாக, சிறுபான்மை மக்கள் தனிமைப்படுத்தல்களால் மிகவும் எதிர்மறையாக பாதிக்கப்படுவதற்கான வரலாற்று முன்மாதிரி உள்ளது. எனவே தனிமைப்படுத்தப்பட்ட காலங்கள் முடிந்தவரை குறுகியதாக இருக்க வேண்டும்.

பூட்டுதல் அல்லது தனிமைப்படுத்தல் தீர்வு அல்ல, இது தொற்றுநோயைச் சமாளிக்கத் தயாராகும் நேரத்தை நமக்கு

வாங்குகிறது. பூட்டுதல் மற்றும் தனிமைப்படுத்தல்களின் பரந்த சமூகவியல் விளைவுகளை நேர்மறை மற்றும் எதிர்மறை ஆகிய இரு இடங்களிலும், அவற்றை அனுபவிக்கும் சமூகக் குழுக்களிலும் கருத்தில் கொள்வது ஒருபோதும் தாமதமில்லை.